

NTP-MŰV-18-0120

Színpadra fel!

(Szakmai beszámoló)

A Nemzeti Tehetség Program pályázati támogatásával A hazai kettős vagy többszörös különlegességű művészeti tehetségeket segítő, integráló környezetben megvalósuló tehetséggondozó programok keretében a Kiskunfélegyházi Kossuth Kollégiumban működő színjátszó csoportról elmondható, hogy egyre intenzívebben veszi ki a részét a kollégiumban és a kollégium által rendezett eseményekből, hiszen előadásaikkal olyan színfoltot visznek a rendezvényekbe, mely nem csak a diákszínjátszó csoport tagjainak, hanem a nézőknek is emlékezetessé válik. A diákszínjátszó csoport tagjai a heti műhelymunka során sajátították el a színjátszás alapjait, és betekintést nyerhettek a színpalack mögötti munkába is.

A tanulók tapasztalatot szerezhettek a drámajátékban, annak minden formájában, a szövegválasztástól a dramatizáláson keresztül a fellépésig. Gyakorolhatták a kritikus, elemző értékelést is. A színjátszók megmérettettek, és a folyamatos, rendszeres munka eredménye az lett, hogy az iskolai rendezvényeken is fontos szerepeket kaptak. Sikeresen ötvöztük a drámajátékot tánccal, zenével, énekkel. 15 tanulót vontunk be a programba. Közülük 13 szakközépiskolás, 2 szakiskolás. Életkoruk szempontjából 15 éves a legfiatalabb, és 18 éves a legidősebb tanuló. Egy tanuló kivételével mindegyikük halmozottan hátrányos helyzetű, kiemelt figyelmet igénylő tanuló. Nehéz szociokulturális háttérrel rendelkeznek, és igen nehéz gyerekkort tudnak maguk mögött. Tehetségük most van kibontakozóban. Két tehetség most csatlakozott a csoporthoz. Kiemelten tehetséges 4 fő. Elért eredményeik az előző évek odafigyelő munkájának, kitartásuknak köszönhető. Akaraterejük, lelkesedésük példaértékű mind az iskolában, mind a kollégiumban.

A foglalkozásokat már szeptemberben megkezdjük. Munkánk első fellépése az Október 23-ai iskolai ünnepség volt. Munkánk folyamatos volt. az igazi megmérettetés a karácsonyi ünnepség volt, ahol mindannyian felléptünk. Nemcsak színjátékkal, hanem tánccal, énekkel, hangszeres előadással. Az itt elért siker, a nagy taps, elismerés szárnyat adott a színjátszóknak. Mind többet vállaltak, élvezték a munkát. A munka mellett igyekeztünk lazítani is játékokkal, szabadidős foglalkozásokkal (decemberben elmentünk korcsolyázni, tavasszal kerékpározni), élménypedagógiai játékokkal. Közben készültünk a vásárosnaményi Művészeti fesztiválra, majd sorra jöttek a nem számított felkérések (ballagás, iskolanap). Mindennek a csúcsa a homokvárépítő verseny volt, ami igazán próbára tette tehetségeinket. Nem csak a füzéri várat kellett megépíteniük homokból, hanem egy rövid jelenetet is előadni a vár történetéből, idegenvezetőt játszani a megépített várban, stb. A közös munka eredménye II. helyezés lett. Nagy érdeklődés előzte meg a kiskunhalasi Kaméleon Társulat bemutató foglalkozását, amelyen a mi kis színészeink is aktívan részt vettek. A szülőknek szervezett foglalkozás megszervezése nem volt egy könnyű dolog, de az is sikeresnek mondható. Összegezve az elmúlt időszakot, elmondhatjuk, hogy aktív, tartalmas, mozgalmas tevékenység sorozatot tudunk magunk mögött.

A tanulók tapasztalatot szereztek a drámajátékban és a táncban fellelhető örömben és szabadságélményben. Lehetőségük nyílt az improvizációra, kísérletezésre. Többször is előfordult, hogy a próbákon nem tudott mindenki részt venni. Ilyenkor mindig valaki más ugrott a hiányzó helyére, és egyszerre több karaktert is el kellett tudnia játszani. Ismereteiket, készségeiket kiválóan alkalmazták, és ennek köszönhetően az iskolai rendezvényeken is mind több fellépési lehetőséget kaptak. Rájöttek, hogy ez játék, játszva lehet tanulni, nem kell görcsölni, hiszen csak önmagukat kell adni. Persze a lámpalázat nehezen tudták kordában tartani. Az önfeledt játékhoz szükséges volt a lazításra is, ugyanis gyakran előfordult, hogy felfokozott idegi állapotban jöttek az iskolából. A higgadtságot is próbáltuk gyakorolni. Ekkor került sor a kerékpározásra, játéokra, a nagy sétákra, a relaxációs gyakorlatokra. Szívesen jártak a foglalkozásokra, mert úgy tartották, hogy az a „nyugalom szigete”. Nagy jelentőséggel bírt az az eset, amikor a fellépés előtti napon a főszereplő megbetegedéséről kaptunk hírt. A fellépést már nem lehetett lemondani, a sok befektetett munkát nem lehetett veszni hagyni. Ekkor beléptem a játékba, és másnap, valóban együtt játszottunk, élveztük a fellépést. Együtt játszhattak a „mesterrel”. A fellépések, az önbizalom erősítése pozitívan hatott rájuk. Jobban tanultak, a társaik felnéztek rájuk, önként vállaltak feladatokat, szívesen segítettek társaiknak.

4 órás élményalapú interaktív csoportos foglalkozást tartottunk szülők bevonásával. Ez jó ötletnek bizonyult, de nagyon nehéz volt megvalósítani. A foglalkozást február hónapra terveztük, és a megvalósításra április 11-én került sor. Nagyon nehéz volt időpontot egyeztetni a szülőkkel. Amikor már minden úgy tűnt, hogy rendben lesz, az utolsó pillanatban jelezték, hogy nem tudnak mégsem jönni, mert vagy a kicsit kellett orvoshoz vinni, vagy nem volt, aki vigyázzon a gyerekekre, vagy éppen munkát kapott, és onnan nem tudott elkéredzkedni. Végül is öt szülő megjelent, és néhány tanár kolléga bevonásával megtartottuk a foglalkozást. Tetszett nekik a feldolgozandó mű. A szöveg kicsit hosszú volt, de a történetet élvezték, és a megbeszélésbe is bevonódtak. Eleinte nehezen, majd az idő teltével mind szabadabban nyilvánultak meg. Éveztek a foglalkozást. Hasonlóban még nem volt részük, csak a gyerekek beszámolóiból hallottak ilyen tevékenységről. A plakát készítésekor ügyesen össze is dolgoztak. Képeket kerestek válogattak, majd közösen elkészítették a plakátot.

